

Úlohy straníckopolitické práce pri zvyšovaní bojovej pohotovosti

XIV. zjazd KSČ osobitne zdôraznil: „Na zvyšovanie bojovej sily Československej ľudovej armády je potrebné rozvíjať straníckopolitickú prácu a politickoideovú výchovu... Neustálu pozornosť venovať zdokonaľovaniu systému velenia, upevňovaniu disciplíny, organizovanosti života a vysokej bojovej pohotovosti vojsk.“¹⁾

Naša komunistická strana obsahovým zameraním svojej vojenskej politiky stavia a rieši v zjazdových dokumentoch a na plenárnych zasadnutiach ÚV KSČ úlohy, prostriedky i metódy uskutočňovania politiky strany v živote armády. Za dôležitý prostriedok zvyšovania bojovej sily Československej ľudovej armády vždy považuje straníckopolitickú prácu.

Táto práca je pevným základom výstavby socialistickej armády. Je hlavným prostriedkom zvyšovania politickej uvedomelosti vojakov v duchu marxisticko-leninského svetového názoru, prostriedkom formovania vysokých morálnych, politických i bojových kvalít a prostriedkom mobilizácie úsilia vojakov za vysoko kvalitné zvládnutie úloh, vyplývajúcich z neustálej pripravenosti hájiť záujmy socialistického spoločenstva proti imperialistickému nepriateľovi.

Najdôležitejšia úloha straníckopolitické práce pri neustálom zvyšovaní bojovej pohotovosti je sústreďovať všetko úsilie vojakov, veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a zväzáckych organizácií a vojenských kolektívov na dokonalú politickú, vojenskú a odbornú prípravu

nost, plniť požiadavky strany a vlády ako vlasteneckú a internacionálnu povinnosť kedykoľvek to bude potreba.

Avšak rozsah úloh straníckopolitické práce v procese bojovej a politickej prípravy našej armády je ovplyvňovaný predovšetkým politickým obsahom triedne rozdeleného sveta a taktiež obsahom vedeckotechnickej revolúcie a jej dôsledkov pre vojenstvo.

Priamo z podstaty imperialismu vyplýva objektívna nutnosť neustáleho zvyšovania bojovej pohotovosti a náročnosti na úlohy bojovej a politickej pripravenosti socialistickej armády. Neustála požiadavka byť ostrážitým, pripraveným obráncom a kedykoľvek zasiahnuť proti agresii, ktorú imperialistický nepriateľ zákonite vyvoláva a ktorej nebezpečie je stále aktuálne potrvá pokiaľ kapitalizmus bude existovať.

KSSZ na svojom XXIV. zjazde, vychádzajúc z analýzy poslednej konkrétnej historickej a medzinárodnej situácie zdôraznila, že výstavba socializmu a komunizmu v ZSSR a ostatných socialistických krajinách prebieha v podmienkach nepretržitých pokusov imperialistov zastaviť, alebo narušiť nástup svetových revolučných síl, prekaziť budovanie socializmu a rozpútať novú svetovú vojnu.

Hlavnou agresívnou silou súčasného imperialistického sveta je NATO na čele s USA a NSR. NATO predstavuje v Európe najväčšie nebezpečie a hlavnú prekážku na ceste spoločenského pokroku. Imperialistické štáty obkľúčili socialistické krajiny agresívnymi blokmi, neustále aktívne podporujú vojnu v Indočíne a sú

¹⁾ XIV. zjazd KSČ, Pravda, Bratislava 1971, str. 614 až 615.

na pokraji konfliktov na Strednom východe ako aj v iných častiach sveta. Pokiaľ toto nebezpečie, vyvolávané imperializmom objektívne existuje, bude treba neustále upevňovať obranyschopnosť socialistických krajín, zvyšovať ostražitosť a bojovú pohotovosť ich ozbrojených síl.

Nesmieri ny rozvoj vedeckotechnickej revolúcie vo vojenstve, ktorý zo dňa na deň prináša do všetkých armád nové, dokonalejšie ale aj ničivejšie zbrane a techniku, nás presvedčia o tom, že to, čo sme dosiahli v úrovni bojovej pohotovosti včera a dnes, nemôže stačiť zajtra. Zdôraznil to minister obrany ZSSR, maršál Sovietskeho zväzu A. A. Grečko, keď na celoarmádnej konferencii tajomníkov a straníckych organizácií povedal: „Každé aj tie najlepšie výsledky treba považovať za základňu, za odrazový mostík pre dosiahnutie ešte vyšších ukazateľov. To, čo sa dnes považuje za úspech, zajtra nás už nemôže uspokojiť.“²⁾

Tým už praxou potvrdzujeme nutnosť majstrovského ovládnutia novej bojovej techniky a zbraní, ale i dôležitosť poznania politických zámerov, perspektív vývoja a na ich základe potom vykonávať účinnú straníckopolitickú prácu. Treba však mať na zreteli, že i v období vedeckotechnickej revolúcie hlavnou silou v boji je a bude človek. Pôjde o to, aký odraz táto skutočnosť zanecháva v bojovej pripravenosti a ešte konkrétnejšie, v bojovej a politickej príprave našich jednotiek a útvarov. Na úlohách a politickej príprave je treba vedieť vychovávať a sledovať neustále formovanie pevných politických a morálnych, psychických a bojových vlastností, fyzickej zdatnosti a odborných schopností vojakov, poddůstojníkov a dôstojníkov.

Minister národnej obrany, armádny generál M. Dzúr na celoarmádnej porade predsedov organizácií KSČ v ČSĽA hovorí: „Velitelia, politické orgány a stranícke organizácie si stále viac uvedomujú, že zvyšovanie bojovej pohotovosti je nepretržitý proces, že jej vysokú úroveň možno dosiahnuť iba vysokým stupňom riadiacej a organizátorskej práce, kvalitným plnením výcvikových úloh, vysokou úrovňou taktickej, streleckej a ostatných druhov príprav. Že je podmienená vysokým politickým a morálnym stavom všetkých príslušníkov armády, ich vycvičenosťou a všestrannou bojovou a psychickou pripravenosťou.“³⁾

Toto všetko ukazuje, že straníckopolitická práca už nemôže byť a ani nie je živelnosťou či intuíciou. Správna organizácia a výkon straníckopolitickej práce vyžaduje aby sme poznávali jej zákonitosti, princípy a majstrovsky ich spájali s praktickou činnosťou. Musíme vedieť, že upevňovanie vplyvu straníckych organizácií a príprava kádrov na všetky stránky života a činnosti vojsk je hlavná úloha straníckopolitickej práce, ktorá s novými požiadavkami zákonite narastá. Spájanie jej obsahu, metód a foriem s požiadavkami života je podmienkou kvalitného výcviku, ako nevyhnutnej prípravy pre úspešné vedenie súčasného boja.

Na stav bojovej pohotovosti útvaru či jednotky bude mať v súčasných podmienkach podstatný vplyv bojová pripravenosť každej osádky, družstva, obsluhy, každého vojaka, poddůstojníka a dôstojníka, ich politická, morálna, psychická a fyzická schopnosť presne a v stanovených normách plniť iniciatívne úlohy a rozkazy nadriadených. Straníckopolitická práca bude teda organizovaná a uskutočňovaná medzi príslušníkmi jednotiek, uprostred nás vojakov všetkých odborností a špecializácií. Tým nevylučujem a ani neobmedzujem úlohu ideovo-výchovnej a kultúrnovýchovnej činnosti ako neoddeliteľnej súčasti straníckopolitickej práce, ba naopak, jej nutnosť je dôležitou podmienkou politickej uvedomenosti pre pochopenie cieľov a úloh. Čiže v tesnom spojení práce veliteľov, politických pracovníkov, straníckych a mládežníckych organizácií je treba vidieť mobilizáciu vojakov za zvyšovanie bojovej pohotovosti a bojovej pripravenosti v jednote s výchovou vojakov v duchu vedeckého svetového názoru, bezvýhradnej oddanosti socialistickej vlasti, priateľstvu národov socialistického spoločenstva, proletárskeho internacionalizmu, vernosti komunistickej strane a vláde Československej republiky. Tu platí prostá zásada, že čím viac pochopí vojak politiku našej strany a vlády, úlohy výstavby a obrany socialistickej vlasti, úlohy socialistických armád a cieľe imperialistickej agresívnej politiky, tým silnejšie bude v ňom pocit zodpovednosti za zvýšenú bojovú pripravenosť, za dosiahnutie výsledkov vo výcviku, tým lepšie bude plniť svoje vojenské povinnosti.

Maršál Sovietskeho zväzu A. A. Grečko na V. konferencii tajomníkov straníckych organizácií KSSZ vedľa nutnosti, zdôrazňuje i obsah pojatia bojovej pohotovosti keď hovorí: „Bojová pohotovosť je pojem široký a rozsiahly. Zo strategického hľadiska pod pojmom bojovej pohotovosti chápeme taký stav ozbrojených síl,

²⁾ A. A. Grečko, V. konferencia tajomníkov straníckych organizácií. Krasnaja zvezda, deník, Moskva 1973.

³⁾ M. Dzúr, Celoarmádna porada predsedov organizácií KSČ v ČSĽA, OL, 14. 1. 1975, str. 3.

ktorý spoľahlivo zaručuje bezpečnosť krajiny v mieru a dosiahnutie stanovených cieľov vo vojne. Z taktického hľadiska je to schopnosť zväzov, zväzkov, útvarov a jednotiek v maximálne krátkom čase organizovane začať boj s nepriateľom a za akejkoľvek situácie úspešne splniť stanovenú úlohu.⁴⁾

Bojová pohotovosť teda nie je niečo dané, hotové, niečo, čo z hľadiska vojsk netreba pripravovať, ale naopak, predchádza jej hlboká a všestranne organizovaná príprava všetkých druhov vojsk. Príprava, ktorá vyžaduje úmernú každodennú prácu — výcvik jednotlivca, osádky, družstva, jednotky, útvaru, divízie v celom komplexe vojenskej činnosti. V straníckopolitickej práci pôjde tu nielen o výcvik ako pedagogický proces pre zvládnutie vojenského majstrovstva. Bojová pohotovosť útvaru, jednotky i jednotlivca závisí od úrovne uvedomelosti, disciplíny a vojenského majstrovstva. Jadrom obsahu všetkých úloh straníckopolitickej práce bude teda boj za vysokú bojovú pohotovosť, bojovú pripravenosť, založenú na uvedomelej vojenskej disciplíne, komunistickom presvedčení, vlastenectve a internacionalizme, vybavenosti jednotiek najmodernejšou technikou a jej majstrovským ovládnutím v súčasných podmienkach možného boja proti imperialistickému nepriateľovi.

Z hľadiska ujasnenia si úloh cieľave domej straníckopolitickej práce a jej vplyvu na bojovú pripravenosť vojsk v celku, je možné uviesť že účinnosť bojovej pohotovosti môžeme posudzovať:

- politickým a morálnym stavom, úroveňou vojenskej disciplíny a organizovanosťou vojsk;

- úrovňou vojenskej, odbornej pripravenosti a vycvičenosti vojakov, poddůstojníkov a dôstojníkov a ich umením viesť bojovú činnosť v súčasných podmienkach boja;

- materiálo-technickým vybavením a stupňom zvládnutia bojovej techniky a zbraní, využitia ich možností v boji;

- organizátorskými schopnosťami, úrovňou teoretickej a vojenskej pripravenosti veliteľských kádrov, štábov, politických pracovníkov, ich schopnosťou riadiť jednotky v bojovej činnosti.

Tohoto stavu dosiahneme jedine účinné organizovaným procesom bojovej a politickej prípravy. Bojová pripravenosť predpokladá teda vysokú úroveň bojovej a politickej prípravy, osobitne poľného výcviku a prísnu vojenskú disciplínu. „Bo-

jová a politická príprava vojsk je jednotný a organizovaný systém výcviku vojsk, ktorého cieľom je pripraviť uvedomelého obráncu socialistickej vlasti.“⁵⁾

Zmyslom straníckopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy bude mobilizácia všetkých vojakov pre vysoko kvalitné plnenie úloh vyplývajúcich z programov bojovej a politickej prípravy, aktívne sledovanie formovania určitých vlastností a správneho zamerania výchovy v duchu vedeckého svetového názoru a komunistického presvedčenia, k vernosti politike komunistickej strany, k láske k socialistickej vlasti a proletárskemu internacionalizmu.

Tesné spojenie straníckopolitickej práce s úlohami bojovej prípravy jednotiek teda vyžaduje, aby straníckopolitická práca v oblasti bojovej a politickej prípravy sledovala predovšetkým tieto úlohy:

- pevne vytvoreným systémom ideovo-politickej výchovy musíme účinne pôsobiť na zvýšenie uvedomelosti vojaka a tým vytvárať predpoklad pochopenia nutnosti vysokej a nepretržitej bojovej pripravenosti,

- napomáhať zvyšovať efektívnosť poľného výcviku,

- upevňovať morálnu, politickú, psychickú a fyzickú pripravenosť vojsk pre najťažšie podmienky vedenia súčasného boja pri použití zbraní hromadného ničenia i bez nich,

- napomáhať majstrovskému zvládnutiu súčasnej bojovej techniky a zbraní,

- napomáhať udržiavať vysokú disciplínu a prísnu vojenskú organizovanosť, náročnosť a dôsledné plnenie bojových rozkazov a nariadení,

- mobilizovať k tvorivému a iniciatívnemu plneniu stanovených úloh.

Pri sledovaní systému straníckopolitickej práce považujem za potrebné ukázať i na základné obsahové východiská pre straníckopolitickú prácu v oblasti bojovej a politickej prípravy, medzi ktoré patria najmä:

- základné dokumenty strany (Porady medzinárodného robotníckeho a komunistického hnutia, zjazdy, zasadnutia ÚV, stanovy KSČ),

- marxisticko-leninské učenie o vojne a armáde,

- rozkaz MNO (organizačno-metodické smernice, Smernice MNO a NHPS ČSEA pre politickú a ideovo-výchovnú prácu na výcvikový rok),

- smernice (pre prácu organizácií KSČ, pre prácu politických orgánov v ČSEA,

⁴⁾ Porovnaj: V. vsearmejskoje sovješčanie sekretaraj partorganizacij, Krasnaja zvezda, 28. marta 1973, g. str. 2.

⁵⁾ Vševojsk-52-1, Vojensko-terminologický slovník, MNO-NV, Praha 1966, str. 23.

pre socialistickú súťaž, pre ideovo-výchovnú a kultúrno-výchovnú činnosť),

— prísaha, poriadky, predpisy a programy bojovej a politickej prípravy,

— uznesenia stranických konferencií a orgánov, výročných členských schôdzí základných organizácií strany,

— materiály a skúsenosti zo stranickopolitickej práce Sovietskej armády a ďalších armád Varšavskej zmluvy,

— rozkazy a nariadenia,

— plány bojovej a politickej prípravy a ďalšie.

Zjazzdové materiály KSČ pre život v našej spoločnosti rozpracovávajú program, vytvárajú líniu budovania a obrany socializmu v našej vlasti. V rezolúcii XIV. zjazdu KSČ je na poprednom mieste venovaná pozornosť upevňovaniu obranyschopnosti našej krajiny. Rozkaz MNO ako vojensko-politický a stranický dokument konkretizuje závery a rezolúcie XIV. zjazdu KSČ. Každý rok v podmienkach armády konkretizuje a vytyčuje úlohu pre každého komunistu a ostatných príslušníkov ČSLA. Nie je to inakšie ani v ďalších obsahových dokumentoch, ktoré sa stávajú základným programom života našich vojsk. V súlade s požiadavkami rezolúcie XIV. zjazdu, je v smerniciach pre prácu organizácií KSČ v ČSLA a pre prácu politických orgánov ČSLA zdôraznený význam trvalého rozvoja stranickopolitickej práce a ideovo politickej výchovy pre ďalšie zvyšovanie bojovej pripravenosti, pohotovosti a sily ČSLA. Smernice dávajú kritéria účinnosti stranickopolitickej práce i vzhľadom k bojovej a politickej príprave. Podobne aj ostatné predpisy, poriadky, výcvikové rozkazy či plány bojovej a politickej prípravy sú dokumentami, ktoré slúžia ako východisko pri konkretizácii úloh stranickopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy.

Pri realizácii úloh stranickopolitickej práce v procese bojovej a politickej prípravy je však treba prísna cieľavedomosť a operatívnosť, nachádzať určitý systém organizovania a uskutočňovania stranickopolitickej práce. Nie vždy však sa nám to darí najlepšie. Tak napr. v procese riadenia a organizácie bojovej a politickej prípravy najvýraznejšie vystupujú „Programy bojovej a politickej prípravy“ a „Plánovanie bojovej a politickej prípravy“, ako predpoklad úspešne vykonávaného výcviku a výchovy vojsk. Domnievam sa, že i z hľadiska systému stranickopolitickej práce budeme musieť nachádzať aj v týchto dokumentoch, ktoré sú dôležitým a posledným teoretickým článkom prechodu k praxi, svoje miesto a úlohy.

Viac premýšľať nad jednotou politickej a odbornej zladenosti práce z hľadiska organizátorskej činnosti stranickopolitickej práce a vyjadriť ju presnejšie v takých základných dokumentoch ako sú „Programy“ a „Plánovania bojovej a politickej prípravy“.

Pri postavení úlohy stranickopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy, nemôže ísť o nejaké jej samoučelné rozčleňovanie. Jej základné poslanie musíme vidieť v dosahovaní vysokej bojovej pohotovosti vojsk a oblastí stranickopolitickej práce v bojovej a politickej príprave, ako nepretržitý a rozhodujúci proces, ktorým sa bojová pohotovosť dosahuje. Úlohy stranickopolitickej práce v oblasti bojovej a politickej prípravy môžeme relatívne rozčleniť len vtedy, ak presne poznáme ciele, úlohy, obsah a organizáciu uskutočňovania bojovej a politickej prípravy. Potom môžeme účinne pôsobiť na zvyšovanie úrovne bojovej pripravenosti vojsk, realizovať v procese výcviku jeho ideovosť, sledovať a napomáhať vo formovaní určitých vlastností a aktívne v ňom presadzovať principiálnosť stranickopolitickej práce. Konečne principiálnosť stranickopolitickej práce môžeme presadzovať predovšetkým prostredníctvom jej organizátorov.

Vo vymedzených funkčných povinnostiach stanovujú naše základné poriadky veľmi presné úlohy i povinnosti veliteľov, náčelníkov a politických pracovníkov pri organizovaní a uskutočňovaní stranickopolitickej práce v procese bojovej a politickej prípravy. Smernice pre prácu stranických organizácií a stanov strany určujú veľmi presne úlohy stranických organizácií a komunistov pri vykonávaní stranickopolitickej práce.

Úloha stranickopolitickej práce v obsahovom zameraní na bojový výcvik znamená predovšetkým cieľavedomé a plánuvite zachytiť celý proces od zahájenia výcviku až do jeho ukončenia. Vyžaduje každodennú aktívnu účasť na výcviku aj politických pracovníkov a stranických funkcionárov. A tu je každodenné nepretržité obhajovanie a obhajovanie marxisticko-leninského svetového názoru v každom predmete vojenského výcviku, každým vedúcim zamestnaním či funkcionárom nevyhnutné a potrebné. Je to ďalej neúprosny boj za splnenie noriem, boj proti zľahčovaniu výcvikových podmienok, je to pestovanie hrdosti vojakov k zbraňam a bojovej technike. Pôjde aj o to, aby práve pri výcviku a jeho prostredníctvom vojaci upevňovali svoju lásku k vlasti i hrdosť na to, že patria k socialistickému tábora. V praxi pôjde

o politickú kontrolu činnosti plnenia stanov, smerníc, prijatých uznesení a úloh vyplývajúcich z rozkazov a poriadkov. Toto je spojené s poznávaním ťažkostí i radostí každodenného života vojska. Preto, pokiaľ hovorím o straníckopolitickej práci, mám na mysli cieľavedomú, zámernú a aktívnu činnosť, systematickú, nepretržitú plánovitú prácu, vysoko ideovú a tesne spätú so životom strany a ľudu, organizovanú veliteľmi, politickými pracovníkmi, straníckymi a mládežníckymi funkcionármi, vykonávanú medzi konkrétnymi masami vojakov, lebo práve v tom je jej sila a účinnosť. Len takáto aktívna činnosť v procese výchovy a výcviku, v procese bojovej a politickej prípravy má svoje opodstatnenie. Len takáto práca v celom komplexe bojovej pripravenosti prináša svoje výsledky.

Ak mám ďalej hovoriť o relatívnom vylíčení úloh straníckopolitickej práce vo vplyve na bojovú a politickú prípravu, je potrebné poznať aj súvislosti jednotného procesu výchovy a výcviku v armáde. Ak chceme teda hovoriť o pôsobení straníckopolitickej práce na bojovú prípravu musíme poznať možnosti uplatnenia jej vplyvu v celom súhrne vojensky organizovanej činnosti, v ktorej bojová a politická príprava prebieha.

Vplyv straníckopolitickej práce na bojovú prípravu je konkrétnym riešením a naplňuje len sčasti základnú funkciu straníckopolitickej práce v ČSLA, ale pri posudzovaní a celkovej realizácii tejto požiadavky je treba vychádzať z tej skutočnosti, že základná oblasť činnosti je širšieho charakteru a tvorí relatívne uzavretý jednotný proces spoločného úsilia veliteľov, štábov, politických orgánov a straníckych organizácií v činnosti celkového života vojsk. Celý proces výcviku a výchovy v dialektickej jednote zahrnuje také prvky činnosti, ktoré sa navzájom podmieňujú a ovplyvňujú. Medzi nich patria:

— ideovo-výchovná, stranícka a organizátorská práca, kultúrovýchovná činnosť, masovopolitická a ostatná politická práca;

- bojová príprava;
- režim a organizovanosť;
- materiálno-technické vybavenie;
- prostredie.

Úlohou straníckopolitickej práce je nie len k týmto činiteľom prihliadať, ale využívať ich, nachádzať v nich súvislosti, aktívne prvky činnosti a vzniklé problémy riešiť. Na základe ich poznania usmerňovať úlohy a obsah straníckopolitickej práce v celom procese vojensky organizo-

vaného života a predovšetkým v oblasti bojovej a politickej prípravy.

Preto aj účinnosť úloh straníckopolitickej práce nemôžeme posudzovať inakšie, ako v súvislosti s celou základnou oblasťou činnosti a života vojsk. Výsledky bojovej a politickej prípravy — stav výcviku a výchovy, bojovú pripravenosť, morálne, politické a bojové vlastnosti, ich kvalita a úroveň sú tak ich neoddeliteľnou súčasťou a rozhodujúcim kritériom účinnosti straníckopolitickej práce a jej podielu na všetkých pozitívnych zmenách stavu. Podobne aj vysoká odborná stránka bojovej pripravenosti, organizátorská a riadiaca práca veliteľov, náčelníkov a štábov je dôležitým činiteľom, ktorý podmieňuje účinnosť práce politických orgánov a straníckych organizácií.

Z tohoto vyplýva, že úlohy straníckopolitickej práce zahrnujú všetky oblasti prípravy a výchovy vojakov so zamieraním na dôsledné presadzovanie línie strany vo všetkých úsekoch života jednotiek. Jej základnou úlohou je v jednotnom úsilí straníckych organizácií s veliteľmi a štábmi, formovať politické, morálne a bojové vlastnosti príslušníkov jednotiek a ich uvedomelý vzťah k úlohám bojovej pohotovosti a pripravenosti, aby mobilizovala vojakov v procese výchovy a výcviku k majstrovskému zvládnutiu zbraní a bojovej techniky, k prísnej vojenskej disciplíne a plneniu všetkých vojenských povinností. V celom procese vojensky organizovaného života sa takto v dialektickej jednote, predovšetkým v praxi vychovávateľov a vychovávaných naplňuje i základná požiadavka v procese výcviku a výchovy učiť vojská tomu, čo je nevyhnutne potrebné v súčasnej vojne.

Celý systém výcviku a výchovy je zameriavaný na zvyšovanie a zdokonaľovanie vysokej bojovej pohotovosti. Bojová pripravenosť našich jednotiek prechádza predovšetkým procesom predmetov bojovej a politickej prípravy. Ich realizáciou v praxi, na cvičišti, v poli a v potu všetkých vojakov sa rodí vycvičenosť, formuje a preveruje sila politického uvedomenia každého vojaka a v konečnom štádiu pripravenosť na vedenie súdobého boja. Straníckopolitická práca ako prostriedok vplyvu v dialektickej jednote vychováva, formuje a mobilizuje vedomie človeka pri ovládaní vojenského umenia, umocňuje silu zbraní a bojovej techniky, aktivizuje morálnu, psychickú a fyzickú odolnosť v zložitých situáciách, za realizáciu cieľov a úloh vyplývajúcich z vojenskej politiky komunistickej strany Československa.